Aan de raais

t Is zes uur. Geert en Froukje binnen al wakker. Ze kinnen nait meer sloapen, want dommee goan ze aan de raais. Ze goan mit moe noar oom Flip en tan Liesbeth tou, dij in Azzen wonen. As Geert zok wossen en aantrokken het, lopt hai deur de koamer hendeweer en kikt aal op de klòk. Hai is baang dat ze te loat bie de bushalte komen.

Froukje het zok ook kloarmoakt, zai zit op stoul en wiebelt mit heur vouten. Froukje prat aal vot over oom Flip en tan Liesbeth, heur mond staait gain menuut stil.

“Kom mit, jonges,” zegt moe den, “wie goan noar de bushalte tou.” Moe dragt de grode kovver mit Geert zien spullen derin en Froukje het heur aigen tas in d’haand. De buurvraauw staait veur t huus. k Heb wat lekkers veur joe baaident veur onderwegens,” zegt ze en ze geft Geert en Froukje elk n reep sukkeloa.

“Veul plezaaier, hur en joen oom en taande nait te slim ploagen.”

Intied dat moe, Geert en Froukje noar de bushalte lopen, kieken ze nog n moal of wat achterom. Ze zwaaien noar de buurvraauw. Dij zwaait weerom.

Ze binnen der nog mor net of doar hest de bus al. “Zuik mor n mooi plekje op,” zegt moe, “ik kom der zo aan.”

Froukje stapt in en lopt doadelk noar achtern tou. Geert komt heur noa, mor as de bus weer begunt te rieden, vaalt hai tegen n dikke meneer aan.

“Nou, nou, nou, t is mie wat moois mit dij beudels,” bromt de dikzak.

“Ik, ik, ikkkk... kon der niks aan doun,” stuttert Geert en hai gaait gaauw noast Froukje zitten, hailmoal achterin de bus. Froukjes tas staait tussen heur in. Stoef veur Geert en Froukje gaait moe zitten. Zai zit bie t roam mit de kovver op heur schoot. “Kiek, dizze strippenkoart mos k de sjefeur zain loaten,” zegt ze en ze draait zok om noar de kinder tou. “De sjefeur het der n stempel op drukt en dou heb k de strippenkoart weerom kregen.”

“Woar ligt Azzen aiglieks, moe?” vragt Geert.

“In Drende,” zegt moe. “Mor eerst goan we noar stad tou en den duurt t mor n haalf uur meer veur we in Azzen binnen.”

“En wenneer bin we in stad, moe?” vragt Froukje.

“Over twinteg menuten,” antwoordt moe. “Kiek, doargunders heb je de Mertinitoren al.”

“As wie deruut mouten, druk ik op t swaarde knoppie,” zegt Geert.

“Nee hur, ik druk,” zegt Froukje.

“Ik druk,” zegt Geert.

“Nee ik,” zegt Froukje. Sikkom tougelieks binnen ze mit heur vinger bie de stopknop, mor toch was Geert evenpies eerder.

“Dè,” zegt Froukje, “dij is veur die,” en ze geft Geert n beste fleer over zien vingers.

“Hol op, hamtammen!” ropt moe.

De bus stopt en moe en de kinder stappen uut. Op t station in Stad kocht moe drij koartjes aan t loket. Zai geft ain aan Geert, ain aan Froukje en zegt: “Nait verlaizen, hur! Want den kin we nait in Azzen komen!” Moe vragt aan de conducteur welk perron of ze hebben mouten, want der binnen hail veul perrons. De laange, gele traain doar ze mit mouten staait al te wachten. Moe en de kinder stappen in de Intercity. Moe gaait noast n jong zitten dij aan t kraantlezen is. Geert en Froukje zitten noast mekoar, vot achter moe. Den dut de conducteur n bredje omhoog, blast op zien floitje en doar gaait de traain hen. Moe zegt: In n traain zit n noodrem. Mor doar mag je allenneg aankomen, as der wat aargs gebeurt.

Inains piept de traain vrezelk, moakt n bult roare geluden en holdt stil. Zol der ain aan de noodrem zeten hebben? De kinder kieken moe aan.

“Dit is Hoaren,” zegt ze, “wie mouten nog verder.”

De traain begunt weer te rieden.

“Kiek ais, Froukje!” ropt Geert en hai wist tot t roam uut. “Wat veul peerden, koien en schoapen! Zel we doun wèl de mainste daaier telt?”

“Heuren tieken en muggen der ook bie?” Bams! Froukje slagt n mug tegen t glas aan. De mug vaalt op de grond. “Dij is hartstikke dood,” zegt Froukje.

Geert trekt mit zien scholders. “Wait k nait, hur,” zegt e. “Meschien dut e t der om en vlogt e zo weer vot.”

Noa n zetje komt de conducteur der aan in zien blaauw pak. Hai het n taang in d’haand, doar knipt hai goatjes mit in de traainkoartjes. Geert geft zien koartje aan de conducteur en krigt hom weerom mit n gat derin. Froukje krigt heurent ook weerom mit n gat derin. “Goie raais, kinder,” zegt de conducteur. Hai dut zien pet òf, bogt veur Geert en Froukje en lopt weer deur. Bie t station in Azzen stopt de traain. Moe hoalt heur kovver tot t rek uut, doarnoa Froukjes tas en den stappen z’aaldrijent uut. Ha, oom F lip staait op t perron op heur te wachten. De kinder zain oom Flip t eerst en zai runnen noar hom tou.

“Moi Geert. Hou is t mit mien druddelboksempie. Moi Froukje. Ales goud, mien wichie,” zegt oom Flip. “Kom mit mie mit noar tan Liesbeth tou. Zai traktaaiert joe op cola mit gebak. Dat lus je vast wel noa zo’n laange raais.”

De kinder nikken van joa en doar stoeven ze al hen. Ze valen sikkom over heur aigen bainen, zo’n gang hebben ze. Ver veur oom Flip en moe aan binnen ze bie d’uutgang van t station in Azzen.

Auteur: An Kuiper

Inspreker: Riemke Bakker